

Bal kusunun intikami

Översatt av: Leyla Tekuli
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Skrivet av: Zuliu folktales

Bal kusunun intikami

berattelser.se

Sagor för barn på svenska

Denna saga kommer från African Storybook (afrikanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))
Erlämnande 3.0 Internasjonal lisens.
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

- Zuliu folktales
- Wiehan de Jager
- Leyla Tekuli
- turkiska
- nivå 4

Bu hikaye bal kuşu Ngede ile Gingile adında aç gözlü bir genç adamın hikayesi. Bir gün Gingile avlanmaya gittiğinde Ngede'nin sesini duymuş. Gingile'nin ağızı bal bulurum düşüncesiyle sulanmaya başlamış. Durmuş ve kuşun sesini dikkatlice izleyerek onun bulunduğu dalların altına gelmiş. "Çitik, çitik, çitik," diye ötmüş kuş ve ara ara arkasına bakarak Gingile'nin onu izlediğinden emin olmak istemiş.

Yarım saat sonra, bir incir ağacına ulaşmışlar.
Ngede dallar arasında gülünlüca ziplamaya başlamış.
Sonra bir dalın üstünde durup kafasını ileti geri
salılamış. Böyle yaparak Gingille'ye mesaj vermeye
galişmiş: "Hadi bak burada iştet! Gel, hadi ne
duruyorsun?" Gingile ağacın altından baktığında hıç
ari görmemiş ama gene de Ngede'ye güvemiş.

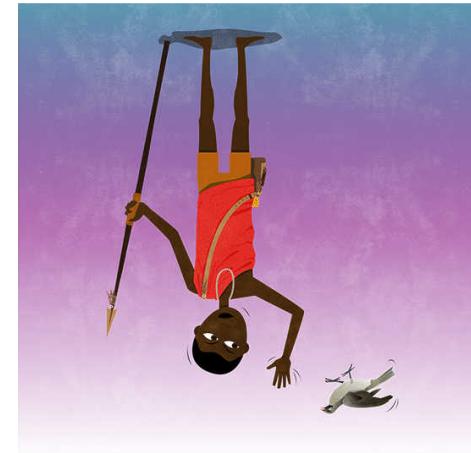

Böylece Gingile avcı mızrağını ağaçın altına bırakmış, bir kaç dal toplayıp ateş yakmış. Ateş iyice yandığında uzunca bir tahta çubuğu ateşin tam ortasına yerleştirmiş. Çubuk, yandığında çok duman çıkartan bir cins tahtadan yapılmışmış. Gingile yanın çubuğun soğuk kısmını dişlerinin arasında tutarak ağaça tırmanmaya başlamış.

Yukarı tırmadıkça da arıların vizitisini duymaya başlamış. Ağacın kovuğundaki kovanlardan geliyormuş arılarin sesi. Gingile elindeki dumana bir kez sokup canını yakmışlar.

Ve o gün bu gündür Ngede'nin hikâyесini dinleyen góçuklar her zaman bu kúçuk kusa saygı duymuslar. Ne zaman bal toplamaya gitseler buyuk bir pargalı bal peteği ona birakmayı unutmamışlar.

Arılar gittikten sonra, Gingile elini kovanın içine sokup kocaman bal, yağ ve bir miktar arı larvası dolu petekleri dışarı çıkartmış. Petekleri dikkatlice omuzunda taşıdığı torbasına yerleştirmiş ve ağaçtan inmeye başlamış.

Leopar onu yakalamadan Gingile olanca hızıyla ağaçtan inmeye başlamış. Fakat telaştan bir dalı atlayınca paldır küldür yere yuvarlanmış ve bileğini incitmiş. Topallaya topallaya oradan hızla uzaklaşmış. Leopar onun peşine düşmek istemeyecek kadar yorgun olduğu için çok şanslıymış. Böylece hem Ngede intikamını hem de Gingile iyi bir ders almış.

Ngede, bütün olup bitenin dikkatilice izlemi̇s ve
Gingilie,nin ona teşekkür etmek içi̇n bal dolu bir
parşa petek verceğini düşünerek daldan dala ugup
o da yavas yavas algalmış. Gingilie nihayet ağactan
inmiş. Ngede,de ona yakın bir kayanın üstünde
konup oturduyu beklemeye başlamış.

Gingilie tırmadığında arı sesi duymadığına
şasırmış, „Belli ki de kovan ağacın içindedे gök derin bir
yerdedir,“ diyerek kovanın içindedi kendine. Biraz daha
yükari tırmanıp daha yüksək bir dalda durmuş.
Fakat kovan yerine bir Leoparın yüzüyle karışılışmış.
Leopard boyale saygısızca yukarıdan yakanı ağarak
için son derece kızmış. Gözlerini kisip ağzını açarak
koçaman sıvı döşerini göstermiş.

Ama Gingile ateşi söndürüp mızrağını toplayıp bal kuşunu hiç düşünmeden evine doğru yürümeye koyulmuş. Ngede kızgın kızgın seslenmiş: "Çık-karrt, çıkış-karrt, çıkış-karrt!" Gingile durmuş, küçük kuşa bakmış ve kahkahalar atarak gülmeye başlamış. "Yani sen şimdi bal falan mı istiyorsun benden arkadaş? Ha? Ama bütün işi ben yaptım, arıların sokmalarına katlandım. Neden şimdi bu cânim balımı seninle paylaşayım?" Ve yürümeye devam etmiş. Ngede çok sinirlenmiş. Böyle bir davranıştı hak etmediğini düşünmüştür. Ama er geç intikamını almaya kararlıymış.

Bir kaç hafta sonra bir gün Gingile gene Ngede'nin bal çağrısını duymuş. Lezzetli balı hatırlayıp gene kuşu izlemiş. Ngede Gingile'yi ormanın kenarına kadar getirmiştir. Orada "şemsiye diken" denen bir ağacın üzerine konmuş. "Tamam," diye düşünmüştür Gingile "kovan bu ağaçta olmalı." Hemen gene ateş yakmış ve duman tüten çubuğu dişlerinin arasına alıp tırmanmaya başlamış. Ngede de izlemeye koyulmuş.